

Posudek oponentky na bakalářskou práci Karla Tomaštika „Perspektivy reformy Rady bezpečnosti OSN“, 43 s. textu, 3 s. literatury, angl. resumé, projekt

Uchazeč předložil práci, která patří mezi ty zdařilé – na základě reprezentativního výběru primárních pramenů v angličtině (především návrhů reformy předložených výbory a pracovními skupinami konferencí OSN a závěrů Valného shromáždění OSN) a řady odborných článků na toto téma – provedl analýzu možných vyústění reformních snah OSN. Vytkla bych mu jen, že na rozdíl od předloženého projektu se spektrum použitých monografických prací zúžilo na české práce (srovnej s. 44 a 52).

Cíl, který si stanovil, tj. „představit, utřídit a rozebrat podstatné návrhy reformy Rady bezpečnosti“ (s. 4) rozhodně splnil – nevynechal žádný z podstatných návrhů a to v celém období, kdy se na reformě RB pracuje (1993-2005). Vystihl klíčové problémy, které bránily a nadále brání dosažení konsensu o rozšíření členů RB tak, aby lépe odpovídalo změněné mezinárodně politické situaci po konci studené války a odráželo postupující populační i mocenské změny ve světě také v nejdůležitějším orgánu jediné globální mezinárodní organizace (právo veta stálých členů, nerovnoměrné zastoupení světových regionů, nepoměr mezi výší příspěvků do rozpočtu a faktickým vlivem mocností, které nebyly stálými členy v roce 1945).

Struktura práce je logická, od představení základních argumentů jednotlivých „kandidátů“ na stálé členství (snad jen není zcela jasné, proč jsou uváděny souhrnně „JAR a ostatní africké státy“, zatímco „skupina G4“ je probírána jako celek a pak po jednotlivých členech skupiny – Japonsko, Indie, Brazílie, Německo). Po analýze dalších návrhů vzniklých mimo strukturu OSN (Hnutí nezúčastněných, Javier Solana, který jediný reprezentuje menšinový názor na nutnost zastoupení EU v RB jako celku) se uchazeč nejobsáhleji věnuje rozboru modelů předložených orgány (pracovními skupinami) v rámci OSN od Razaliho a italského návrhu až k nejnovějším návrhům G4 a afrických států na jubilejním zasedání OSN v roce 2005.

Za nejcennější část práce považuji závěrečnou kapitulu 4, kde se uchazeč kvalifikovaně zabývá na základě získaných poznatků úvahami o možnostech uskutečnění nějaké formy reformy RB – jeho skepticismus není absolutní, tj. připouští určitou možnost shody na reformě, která by rozšířila jen počet členů nestálých a nedotkla by se stávajícího práva veta členů stálých. Tento odhad podle mého názoru odpovídá současnému stavu a především na jeho podporu uchazeč použil relevantní argumenty.

Práce tak nejen odpovídá všem požadavkům kladeným na práci bakalářskou, ale vzhledem k obtížnosti zpracovávaného tématu úroveň bakalářské práce mírně přesahuje. Práci proto doporučuji k obhajobě a vzhledem k minimu výtek navrhuji hodnotit ji podle výsledku obhajoby **výborně až velmi dobře**.

V Praze, 14. června 2006

doc. PhDr. Dagmar Moravcová, CSc.